



Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2026
MARTS

*“Tauta, kas staigā tumsībā, ieraudzīs spožu
gaismu. Pār tiem, kas dzīvo nāves ēnas zemē,
atmirdzēs gaisma.” (Īj 9,1)*

Kāpt kalnā





IELŪKOTIES SEVĪ — SIRDSAPZIŅAS IZMEKLĒŠANA

Jāatzīst, ka samērā reti dzirdu labu grēksūdzi, kas gan nenozīmē, ka cilvēks uz to atnāk nesagatavojies. Pieļauju, ka viņš vienkārši nezina, kā labāk sagatavoties auglīgai grēksūdzī. Un te nerunāšu par sirdsapziņas izmeklēšanu baušļu gaismā un to, ka grēksūdzē savus grēkus uzticam nevis priesterim, bet Jēzum. Tas ir pats par sevi saprotams.

Semināra laikā pie grēksūdzes mums, topošajiem priesteriem, obligāti bija jāiet katru piektdienu, tātad — reizi nedēļā. Turklāt mēs dzīvojam noslēgtā vidē, kur nebija televizora, nebija personīgā datora un tolaik — arī mobilā telefona. Jautājums — ko tad seminārists pa nedēļu varēja tā sagrēkot klostera veida mācību centrā?

Pirmā kļūda ir tā, ka savu uzmanību vērsām uz to, ko neesam darijuši. Neesmu izmazgājis zobus, neesmu izdarījis to un to — tātad tie ir arī mani grēki. Tādā gadījumā ir doma izravēt dārzu, tikai nopļaujot zālīti — grēka redzamo daļu. Taču paliek saknes, tāpēc laba grēksūdze ir tā, ja parokamies dziļāk. Nevis saku: “Es svētdienā nebiju baznīcā, tas ir mans grēks”, bet pānālzīnu — kāpēc? Vai tā bija mazticība, slinkums, kādas citas prioritātes, vai kas?

Ja biju slims, klepoju un šķaudīju, nav jābūt burta kalpam, bet pašāvivā uz Dieva žēlastību jāpaliek mājās. Ja labprāt būtu devies uz baznīcu, bet dzīves apstākļi to neļauj, tas nav grēks.

Nereti dzirdams, ka cilvēks saka: “Man grēksūdzē nav ko teikt — ir cienijami gadi, nedzeru un nepīpēju, sliktu nedaru, nav ko sūdzēt.” Bet cilvēkam nav sevi jāsalīdzina ar kaimiņu, kurš, iespējams, tā dzīvo, ir jāsalīdzinās ar Jēzu.

Pievēršoties grēka saknēm, gribu at-



gādināt septiņus lielos netikumus. Pirmais — lepnība, sevis paaugstināšana. Baznīca māca, ka lepnība ir visu grēku sakne, savukārt pazemība — visu tikumu māte. Otrs lielais netikums ir mantkārība, nepiesātināma tieksme pēc mantas, varas, drošības, kas, šķiet, dos lielāku komfortu nekā Dievs. Pestīšanu cilvēks tad redz nevis Dievā, bet zemes lietās. Trešais

netikums ir nešķīstība. Seksualitātes atraisīšana no mīlestības, no sevis dāvāšanas laulātajam — viss, kad izmantojam otru, lai gūtu baudkāri, savu instinktu apmērīšanu. Noslēdzot laulības sakramentu, vīrs un sieva zvēr, ka milēs un cienīs savu partneri. Mīlestība ir svēta un šķīsta, ja saglabājam otras personas cieņu. Ceturtais netikums — skaudība, skumjas par otra labumu un veiksmi, vēlme, lai otram nebūtu. Skaudība ir iekšējs rūgtums attiecībā uz to, kā pašam nav. Nemācēšana priecāties par to, kas ir. Piektais netikums — nesātība, mērenības trūkums ne tikai ēšanā, bet arī citās lietās — izklaidē, hobijos utt. Sestais netikums — dusmas vai naidis. Dusmas ir emocijas, dusmoties drikstam, bet naidis gan ir grēks. Kad dusmas izdusmotas, jālūdz piedošana, jāizlīgst ar otru. Ja dusmas ieperinās dvēselē, no tā iziet aprunāšana, kas ir viens no biežāk sastopamiem grēkiem. Sakāmvārdu grāmatā teikts: “Kas savu mēli sargā, tas pasargā savu dzīvību.” Mateja evaņģēlijā norādīts, ka par katru tukšu vārdu cilvēkam būs jādod atbilde Tiesas dienā. Aprunāšanas mērķis ir izsmiet, graut personas cieņu. Pat tad, ja aiz muguras tiek runātas patiesas lietas, piemēram, pārspriesti cilvēka trūkumi un netikumi, arī tas ir grēks. Vēl smagāks grēks ir neslavas celšana, kad tiek grēkots pret patiesību un tuvākmīlestību.



Septītais netikums ir slinkums, garīga nolaidība, apzināta izvēle nedarīt. Apātija pret Dieva iedvesmu, Viņa dāvāto aicinājumu un pamudinājumu.

Noslēgumā gribu uzsvērt, cik gan

skaista būtu pasaule, ja mēs dzīvotu pilnētā, valstī, kurā viens otra cieņu celtu, nevis grautu. Palīdzēsim cits citam ar pamācību, pazemību un rūpēm par otru!

Priesteris **Ingars Stepkāns**

DZIEDĀSIM KUNGAM JAUNU DZIESMU

No 27. februāra līdz 1. martam Rēzeknē, Dieva Žēlsirdības Romas katoļu baznīcā notika poļu komponista un diriģenta Pjotra Palkas (attēlā) vadītās garīgās mūzikas darbnīcas, ko organizēja Rēzeknes poļu biedrība. Pēc mūsu draudzes prāvesta, priestera Pāvila Kamolas ierosinājuma uz darbnīcām devāmies 28. februārī. Rēzeknē ieradāmies no rīta pēc agrās Svētās Mises Pļaviņās.

Priesteris Pāvils darbnīcas iesāka ar slavēšanas dziesmām. Drīz no dievkalpojuma ieradās pārējie dalībnieki, visvairāk — Rēzeknes poļu biedrības kora “Jutrzenka” dziedātājas. Šis koris ir viens no lielākajiem sieviešu koriem Latvijā. Bija unikāla iespēja mācīties jaunas garīgās dziesmas kopā ar skaisto balsu pārstāvjiem. Sieviešu balsim pievienojās tenori un basi, kas kuplināja kopējo skaņējumu. Piedalījās arī koru vadītāji un dziedātāji no citām Latvijas draudzēm.

Diriģents un komponists Pjotrs Palka nodarbību iesāka ar vingrinājumiem elpošanai. Sekoja sarežģīti un daudzveidīgi runas un balsis iesildīšanas treniņi. Tie bija neparasti un interesanti, un tad jau arī, ieklausoties līdzās skanošajās balsīs un sekotot diriģenta rokām, varēja iejusties garīgo dziesmu skaņās. Palīdzēja mūsu priestera Pāvila tulkojums no poļu valodas. Tādā neparastā kora kopmēģinājumā nemanot pagāja vairākas stundas.

Pēc pusdienām Rēzeknes Nacionālo biedrību kultūras namā notika koncerts, programma bija veidota gavēņa noskaņās, tomēr izskanēja izjusti, silti un daudzveidīgi. Piedalījās bērni un jaunieši, skaņēja



flauta, klarnete un Rēzeknes valsts poļu ģimnāzijas kora “Spārni” dziedājums. Savas dziesmas ģitāras pavadībā izdziedāja garīgie dziesminieki Kristīne Locika un priesteris Pāvils Kamola. Koncertu noslēdza daudz balsīgais kopkora skaņējums Pjotra Palkas vadībā. Skaņēja “Per Crucem Tuam, Adoramus Te Domine” — “Caur Tavu Krustu pielūdzam mēs Tevi” un citas Pjotra Palkas garīgās dziesmas latviski, latviski, poliski. Sirdis vienaldzīgas nepalika, mūzika un dziedājums aizkustināja. Paldies organizatoriem un darbnīcu vadītājam par atdevi un izjusto gavēņa laika mūziku!

1. martā meistarklases turpinājās Rēzeknes Dieva Žēlsirdības Romas katoļu baznīcā, pēcpusdienā notika Svētā Mise un noslēguma koncerts.

Lai Latvijas draudžu koristu dziedājumu darītu vēl skaņīgāku un radošāku, talantīgais un iedvesmojošais komponists Pjotrs Palka no 1. līdz 3. jūlijam mūzikas darbnīcas vadīs arī Liepājā.

Baiba Bambe, Jaunkalsnavas katoļu draudzes pārstāve



ĢIMENES GALVA APGŪST AKOLĪTA PROGRAMMU

Laju kalpojums pie altāra ir ne tikai pienākums, bet arī ceļš uz dziļāku ticības izpratni un personīgu izaugsmi. Viens no tiem, kas šo ceļu ar atbildību un dedzību iet Gulbenes draudzē, ir pieaugušais ministrants Jānis Strapcāns. Viņa vēlme kalpot Dievam un draudzei apliecina briedumu, pacietību un patiesu aicinājumu būt tuvāk Baznīcas liturģiskajai dzīvei.

Katram mums ir savs ceļš ticībā, kāds ir tavējais? — vaicāju Gulbenes draudzes pārstāvim.

Jānis Strapcāns: — Līdz Dieva iepazīšanai man ir bijis garš ceļš, kas bagāts ar dažādiem notikumiem. Jau no agras bērnības bija interese par Dievu, bet, tā kā vecāki nebija praktizējoši kristieši, trūka informācijas par šo jomu.

Tēvs bija no Viļakas. Atceros, ka bērnībā bieži apmeklēju Viļakas katoļu baznīcu, bet tas bija saistībā ar tuvinieku bērēm. Mamma bija luterāņu ticības pārstāve, jo nāca no Alūksnes novada Vidagas.

Desmit gadu vecumā izlasīju Bērnubībeli. Uzzināju, ka ir Dievs un Jēzus, bet uz baznīcu iepazīt ticību tā arī tālāk neviens mani neveda un par to nerunāja. Sasniedzot 16 gadu vecumu, ienāca prātā doma, ka būtu labi Lieldienās aiziet uz baznīcu. Toreiz zināju luterāņu draudzes baznīcu, aizdevos uz turieni, nosalu, neko nesapratu un biju vilies. Nospriedu pie sevis, ka vairāk nekad ne uz vienu baznīcu nedošos.

Gadiem ejot, darot gan labas, gan sliktas lietas, pēc desmit gadu klaiņošanas nonācu Gulbenes katoļu baznīcā,



kur tiku nokristīts.

Gulbenes draudzē tu vienmēr esi kalpojis gan kā ministrants, gan iesaistoties dažādos saimnieciskajos darbos.

Būt par ministrantu un piekalpot pie altāra mani uzaicināja klostermāsa Konsoela. Pirmos gadus intensīvi kalpoju un biju jaunas dzīves ceļa sākumā. Sāku lūgt Dievu par to, kur Viņš vēlas mani redzēt — lai kļūstu par klosterbrāli, priesteri vai ģimenes cilvēku. Pirms astoņpadsmit gadiem Kungs man deva sievu Līgu, ar kuru kopā (un nu jau arī ar diviem bērniem), turpinu iet ticības ceļu (attēlā).

Kas kalpošanā ir grūtākais?

Kā ministrants kalpoju divdesmit gadus. Grūtākais bija pirmais pusgads, kad neko nezināju. Daudzas lietas man bija svešas — gan nosaukumi, gan pati kalpošana pie altāra. Atceros, ka Jāņa Kristītāja svētkos, beidzoties Svētajai Mišei un ieejot zakristijā, priesteris Vjačes-



lavs Bogdanovs mani sāka audzināt par nepareizi izdarītiem pienākumiem. Tad pie sevis nodomāju: “Ejiet un kalpojiet pie altāra paši. Es atnāksu uz Svēto Misi vienu reizi nedēļā — svētdienā.” Pēc pārīis stundām saņēmu zvanu no priestera, un viņš piedāvāja doties mazā ekskursijā. Sīrsnīgi izrunājoties, mēs kļuvām par draugiem. Un no tā laika esmu palicis pie altāra kā ministrants.

Visu šo gadu laikā esmu veicis arī dažādus saimnieciskos darbus, ko priesteri man uzticējuši gan Gulbenes, gan Jaunpiebalgas, Smiltenes, Alūksnes un Kuldīgas baznīcās.

Grūtākais kalpojumā ir vispār aiziet uz baznīcu. Ne vienmēr gribas uz turieni doties. Pats svarīgākais, kas ministrantam jāņem vērā, ir būt piecus soļus priekšā priesterim, lai zinātu, kas un kad sekos, un būtu gatavs attiecīgajā laikā paveikt to, kas uzticēts.

Šobrīd tu papildīni zināšanas, lai saņemtu akolīta svētības. Lūzdu izstāsti, kur var šīs zināšanas apgūt?

— Jau iepriekš pie priestera Pāvila Kamolas tiku gatavots laju kalpošanai, bet

tas neturpinājās. Tomēr mani bija saglabājušās ilgas to darīt. Šoruden pēc kādas Svētās Mises māsa Edite uzrunāja, vai es vēlētos apgūt zināšanas akolītu un lektoru kalpošanā? Tā pieteicos apmācībām.

Akolītu un lektoru programmu apgūtu tālmācībā Rīgas Augstākajā reliģijas zinātņu institūtā (RARZI). Reizi mēnesī — sestdienā — ir dažādas lekcijas, ko pasniedz priesteri. Iegūstam padziļinātas zināšanas par Svētajiem Rakstiem, liturģiju un garīgo dzīvi. Divas tikšanās ir RARZI klātienē.

Akolīta kalpojumā ietilpst tā pati ministranta kalpošana, kā arī prasme palīdzēt priesterim tur, kur tas izjūt nepieciešamību. Akolīts ar priesteru svētību var aiznest Svēto Komūniju cilvēkiem uz mājām vai pansionātu.

Draudzē kopā ar tevi kā ministrants kalpo tavs dēls Jānis Pāvils. Kāds tev būtu novēlējums viņam ticības ceļā?

Savam dēlam novēlu turpināt kalpot kā ministrantam, ar sirdi iepazīt Dievu un veidot ar Viņu personīgas attiecības.

Iveta Dzērve



AR KO SALĪDZINĀT VISSVĒTĀKO MARIJU?

Uzmanīgākie Bībeles lasītāji var pamanīt, ka mūsu domāšanas un izrunas veids atšķiras no jūdu toreizējās domāšanas un izteiksmes. Piemēram, lai raksturotu kādu cilvēku vai priekšmetu vai lai pastāstītu par kāda notikuma iespaidiem, mēs lietojam īpašības vārdus. Toties Bībelē tam bieži izmantoti salīdzinājumi no dabas elementiem vai procesiem. Šķiet, ka šāds izteiksmes veids ir daudz izteiksmīgāks nekā „sausu” īpašības vārdu lietošana. Arī Kungs Jēzus darija tāpat: par Dieva mīlestības būtību vai Debesu Valstības realitāti, tās darbību Viņš bieži runāja līdzībās.

Daži piemēri. Par nederīgu, slinku strādnieku Sakām vārdu grāmata saka: „Kā etiķis bojā zobus un dūmi acis, tā slinkais kaitē tiem, kas viņu sūta.”

Par kādu lietu vai situāciju, kas reāli notiek, kaut sākumā tā šķiet ne pārāk nozīmīga, bet ir nesalīdzināmi labāka nekā sapņošana par pagātņi vai domāšana par nākotni, kuru nezinām, Mācību teicēja grāmatā minēts: „Dzīvs suns tomēr ir vairāk vērts nekā nobeidzies lauva” (Māc 9, 4). Jaunajā Derībā par Jēzu Kristu teikts, ka Viņš ir GAISMA (sal. J 1,4; 8, 12; 1 J 1, 5); rīta zvaigzne jeb Auseklis vai SAULE (sal. Lk 1, 78). Jānis Kristītājs bija BALSS (sal. Mt 3, 3; J 1, 23); spīdeklis, kas deg un spīd (sal. J 5, 35).

6. februāra liturģijā bija teksts, kas jūdu domāšanas un izteikšanās stilā raksturoja ķēniņu Dāvidu. Mēs teiktu, piemēram: „Dāvids bija pats labākais, viņš bija izcilis izraēlietis.” Tomēr lasījumā no Sīraha dēla grāmatas dzirdējām par Dāvida īpašo statusu Izraēlī, viņa novērtējumu, kas izteikts pārsteidzoša salīdzinājuma veidā: „Kā no pateicības upuriem tiek atdalīti tauki, tā Dāvids no Izraēļa dēliem” (Sīr 47, 2 - 11).



Kā tas skan?! Dāvids ir salīdzināts ar taukiem?!? Vai šāds izteikums mūsdienās uzrunā? Ganiem un lauku cilvēkiem tolaik, bez šaubām, tas bija izteiksmīgs un satura pilns teksts.

Šis fragments pamudināja mani piedāvāt draudzes locekļiem „mājas darbu”: ja Dāvids ir salīdzināts ar taukiem, AR KO TAD MĒS VARĒTU SALĪDZINĀT

VISSVĒTĀKO MARIJU?!? Ja Dāvids Izraēļa tautas vidū bija kā gaļas vislabākie tauki, kas tad pareizi attēlotu Marijas skaistumu un svētumu, jo Viņa taču ir nesalīdzināmi gudrāka, varenāka, maigāka, jūtīgāka, svētāka pār Dāvidu?!?

Atceros, ka dažos svētkos Baznīca savā liturģijā Jaunavas Marijas godam lieto tekstu no Vecās Derības, kas Svēto Mariju salīdzina šādi: “Kā lilija starp ērkšķiem, tā izceļas mana draudzene starp tautas meitām” (Dz 2, 2). Nota bene! Līdzās šim salīdzinājumam atrodas cits, ne mazāk interesants, ko varam attiecināt uz pašu Jēzu Kristu, Cilvēka Dēlu: „Kā ābele starp meža kokiem, tā izceļas mans draugs starp tautas dēliem” (Dz 2, 3).

Biju priecīgs, ka dotajam uzdevumam atsaucās Dace no Pļaviņu draudzes. Viņa atrakstīja: „Marija (Dievmāte) man visticamāk saistās ar „Labā samarieša eļļu”. Nezinu, vai tā ir konkrēti kāda no sastāvdaļām... Varbūt Viņa ir trauks, kurā uzglabāt šo noderīgo, dziedniecisko eļļu. Tīrs, nevainojams trauks. Jo tik dārgas sastāvdaļas nevar liet skārda bundžā. Alabastra trauks, kurš uzglabā visai cilvēcei dziedinošas, dabīgas izcelsmes vielas. Trauks, kurā uzglabā pašu vērtīgāko.”

Un kādu salīdzinājumu Dievmātei, Viņas svētumam un mīlestībai atrod tava sirds?

Priesteris **Pāvils Kamola**



SVĒTĀ JĀZEPA VĪRU REKOLEKCIJAS

Pašā ziemas skaistumā un Latvijas garīgajā pērlē — Aglonā pirmo reizi piedalījos svētā Jāzeпа vīru rekolekcijās. Mūs vadīja ļoti spēcīgi garīgie vadītāji no Slovākijas, kā arī mūsu pašu priesteri no Latvijas.

Ierodoties Aglonas bazilikā, protams, pārņēma skaistās baznīcas un Dieva tuvuma sajūta, taču ļoti aizkustināja arī vairāk nekā 100 vīru balsis, izdziedot slavas dziesmas Dievam. Parasti baznīcas piepilda sieviešu vairākums, tāpēc, dzirdot tik daudz basu, nedaudz uzskrēja zosāda, tas atgādināja Dziesmusvētkus.

Lekcijās bija pieminēti ļoti daudz dzīves piemēru, kas palīdzēja atcerēties galveno un paņemt no visām tēmām vairāk. Tā bija ļoti laba vieta, kur iziet no ikdienas skrējiena un apdomāt visu, kas apkārt notiek. Pirmo reizi savā dzīvē redzēju, kā aizlūgšanas vakarā kādu vīru iemidzina, tas lika saprast, cik liels spēks ir lūgšanai.

Sākuma domāju, vai rekolekcijas būs domātas man, jo termins “vīrs” parasti tiek pielietots nobriedušākiem cilvēkiem, un man līdz tādām titulam nedaudz jāpaaugas. Taču aizbraucot nejutos īpaši atdalīts, pat satiku draugus no kristīgās nometnes “Oasis” jeb Oāzes. Kopumā esmu pateicīgs Dievam un tētim, ka tomēr ap-



Tēvs un dēls — Jānis un Jēkabs Liepiņi Aglonā.

meklēju rekolekcijas, lai gan tas bija ļoti spontāns lēmums (pēdējā vakarā pirms rekolekcijām), un tētis bija galvenais ierosinātājs, esmu tikai pateicīgs par skaisto, garīgo pieredzi Aglonā.

Jēkabs Liepiņš

SVĒTĀ FRANCISKA JUBILEJAS GADS

Līdz 2027. gada 10. janvārim Pāvests Leons XIV ir izsludinājis Svētā Franciska jubilejas gadu.

Lielā gavēņa laikā līdz šā gada 1. aprīlim ikviens interesents aicināts piedalīties vizuālo un literāro darbu konkursā “Svētā Franciska iedvesmā”. Konkurss rīkots, lai rosinātu bērnus, jauniešus un pieaugušos radoši iedvesmoties no Svētā Franciska dzīves, leģendām un franciskāņu garīguma. Konkurss ir atvērts ikvienam neatkarīgi no vecuma vai piederības kādai

konkrētai draudzei. Dalībniekiem ir iespēja izpausties divās kategorijās: vizuālajā mākslā, kurā nav tehnikas ierobežojumu, un literatūrā, iesniedzot dzejas vai īsprozas darbus apjomā līdz 6000 rakstzīmēm. Vizuālos darbus var sūtīt pa pastu uz adresi: Rīgas Sv. Franciska Romas katoļu draudze, Katoļu iela 16, Rīga, LV-1003, ar norādi — “Radošajam konkursam”. Literārie darbi jāšūta elektroniski uz e-pasta adresi: franciska.konkurss@gmail.com.

Redakcija



JĒZUS ŽĒLASTĪBA KĀ JAUNA "OPERĒTĀJSISTĒMA"

Kalna sprediķī, kur Jēzus saka: "Mīliet savus ienaidniekus" (Mt 5,44), un kur skan aicinājums: "Esiet pilnīgi, kā jūsu debesu Tēvs ir pilnīgs" (Mt 5,48), sastopam vienu no radikālākajām pārmaiņām cilvēka identitātē, ko piedāvā kristīgā ticība. Šeit runa nav tikai par stingrākām morāles prasībām, bet par dziļu cilvēka iekšējās dzīves transformāciju. Jēzus nepiedāvā vienkārši uzlabot mūsu uzvedību; Viņš piedāvā pilnīgi jaunu "operētājsistēmu", kas maina mūsu rīcības motivāciju. Lūgšana un gavēnis ir pamata prakses šajā transformācijas ceļā, kas ir Dieva darbs mūsos. Pāreja uz jaunu identitāti

Kalna sprediķis neatceļ bauslību, bet ved to līdz tās iekšējai pilnībai. Jēzus nepiedāvā stingrāku morāli, kuras priekšā cilvēks neizbēgami justos vainīgs vai nespēcīgs. Viņš piedāvā jaunu eksistences veidu — dzīvi, kas sakņojas pašā Dievā. Kristietis tiek aicināts dzīvot, atspoguļojot pašu Dieva būtību. Dieva pilnība šeit nenozīmē nekļūdīgu uzvedību, bet gan universālu mīlestību, kas nepamatojas uz otra cilvēka nopelniem vai labestību. Katoliskās Baznīcas katehisms uzsver, ka Kalna sprediķis ir "kristīgās dzīves pilnības konstitūcija" (KKK 1716–1724). Tas nozīmē, ka Jēzus vārdi nav tikai utopisks ideāls, bet reāls ceļš uz jaunu dzīves formu, ko cilvēks saņem caur Kristu. Skaidrs ir viens: cilvēks ar saviem dabiskajiem spēkiem nespēj patiesi mīlēt ienaidniekus. Tādēļ Jaunā Derība atklāj noslēpumu: "Dieva mīlestība ir izlieta mūsu sirdīs caur Svēto Garu" (Rom 5,5). Šī mīlestība nav tikai cilvēka emocionāls stāvoklis vai gribas piepūle — tā ir dievišķa līdzdalība pašā Dieva dzīvē. Tādēļ kristīgajā tradīcijā runājam par žēlastību, kas pārveido cilvēku no iekšienes. Kā māca Vatikāna II koncila konstitūcija *Lumen Gentium*, visi



ticīgie aicināti uz kristīgās dzīves un mīlestības pilnību. Šī pilnība nav elitāra svētuma forma, kas rezervēta dažiem, bet gan pašas kristīgās identitātes būtība. Mūsdienu psiholoģija labi apraksta cilvēka dabisko reakciju uz apdraudējumu: cīnīties, bēgt vai sastingt. Cilvēka ego cenšas izdzīvot, aizsargājot sevi, kas bieži noved pie agresijas un atreibības. Taču Jēzus Kalna sprediķī piedāvā citu — Dieva bērna identitāti. Kad cilvēks dziļi apzinās, ka viņš ir Debesu Tēva bērns, viņam vairs nav izmisīgi jācīnās par savu vērtību vai jānodrošina izdzīvošana ar atreibību. Mūsu drošības avots vairs nav paškontrolē vai vara, bet gan attiecības ar Dievu, kas sniedz patiesu iekšējo brīvību. Jaunā cilvēka antropoloģija

Kalna sprediķis (Mt 5–7) atklāj jaunu cilvēka antropoloģiju — jaunu veidu, kā cilvēks eksistē, domā, jūt un rīkojas. Cilvēka dabiskā psiholoģiskā struktūra darbojas pēc pašsaglabāšanās loģikas. Bībeles valodā šo dabisko stāvokli raksturo jēdziens "vecais cilvēks". Cilvēks, kas dzīvo tikai no savas dabas spēkiem, pastāvīgi cenšas sevi aizsargāt. Šī struktūra izpaužas kā aizsardzība un atreibība, kā identitāte, kas balstās uz stingrām robežām (mīlēt savējos, nīst svešos), un kā reliģija, kas reducēta uz ārēju likumu izpildi. Jēzus



laikā tas bieži izpaudās farizejiskajā dievbijībā. Taču Jēzus brīdina: ja mūsu taisnība nebūs lielāka par burtisku likuma pildīšanu, mēs neieiesim Debesu valstībā (Mt 5,20). Problēma nav pašā likumā, bet tajā, ka cilvēks var palikt vecajā antropoloģijā, kur reliģija kļūst par paštaisnības instrumentu, bet sirds paliek nemainīta. Kristīgā tradīcija šo transformāciju sauc par jauno radību: “Ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums” (2. Kor 5,17). Ja vecā sistēma darbojas pēc baiļu, kontroles, aizsardzības un atreibības principiem, tad jaunā sistēma bāzējas uzticībā, žēlastībā, piedošanā un mīlestībā. Šī pāreja nenotiek vienkārši saņemoties vai ar milzīgu gribas spēku; tā notiek tikai Svētā Gara darbībā. Mīlestība vairs nav ārējs morāls pienākums, tā kļūst par jaunu eksistences principu. Lasot Kalna sprediķi šajā perspektīvā, redzam Svētā Gara vadīta cilvēka portretu. Tas ir cilvēks, kurš nepieķeras mantai, neuztraucas par rītdienu iesakņojies rūpēs, spēj piedot pāridaritājiem un dzīvo dziļā uzticībā Debesu Tēvam. Šāda dzīve nav psiholoģiski iespējama, ja cilvēks balstās tikai un vienīgi pats uz saviem resursiem. Tā kļūst par realitāti tikai tad, kad cilvēks kļūst par “Dieva bērnu”, kas nozīmē ne tikai titulu, bet gan reālu dalību pašas Trīsvienības dzīvē un mīlestībā.

Jaunās “operētājsistēmas” integrācija cilvēkā

Jautājums ir praktisks: kā šī jaunā sistēma reāli integrējas mūsu psihē un ikdienas uzvedībā? Šī transformācija ir žēlastības un cilvēka sadarbības process. Apustulis Pāvils to raksturo kā ciņu: “Miesa tiecas pret Garu, bet Gars pret miesu” (Gal 5,17). “Miesa” šeit apzīmē veco izdzīvošanas un baiļu psiholoģiju, bet “Gars” — jauno mīlestības un žēlastības principu. Šis process parasti norit vairākos dziļos posmos. Viss sākas ar atklāsmes brīdi — sastapšanos ar beznosacījumu mīlestību. Cil-

vēks piedzīvo, ka viņa vērtība nebalstās sasniegumos vai citu atzinībā, bet gan faktā, ka viņš ir Dieva bērns. Tomēr drīz seko otrs solis: iekšējā konflikta apzināšanās. Pat pēc garīgas atgriešanās cilvēkā turpina darboties vecās aizsardzības reakcijas un vēlme kontrolēt. Tas ir sāpīgs, bet vitāli nepieciešams posms, jo tas rada apzinātību. Jēzus Kalna sprediķi norāda uz sirdi: “Ikvienš, kas dusmojas uz savu brāli, jau ir pakļauts tiesai” (Mt 5,22). Mēs sākam pamanīt savas dusmas, aizvainojumu un egoismu. Nākamais solis ir iemācīties šīs atpazītās reakcijas neslēpt, bet apzināti nodot Dievam. Tas ir pārejas brīdis no automatiska impulsa uz garīgu izaugsmi. Dusmas tiek atpazītas, bet tās vairs nediktē rīcību; bailes tiek apzinātas, bet tās vairs nenosaka mūsu lēmumus. Caur lūgšanu, sirdsapziņas izmeklēšanu un sakramentālo dzīvi uzticam šo vājumu Svētajam Garam. Pakāpeniski veidojas jauni psiholoģiski ieradumi. Situācijas, kas agrāk izraisīja agresiju, tagad kļūst par iespēju piedot; kritika, kas agrāk grāva pašapziņu, kļūst par iespēju augt pazemībā. Garīgās dzīves briedumā mīlestība pārstāj būt par smagu pienākumu un kļūst par spontānu sirds reakciju. Pamata drošība vairs neatrodas ego aizsardzībā, bet attiecībā ar Dievu. Cilvēka cilvēcība netiek iznīcināta, bet gan pilnībā attīrīta un integrēta. Piepildās apustuļa Pāvila vārds: “Es dzīvoju, bet vairs ne es — Kristus dzīvo mani” (Gal 2,20). Kalna sprediķis nav neiespējams morāles kodekss. Tas ir jaunās cilvēces manifests, apliecinājums tam, ka ar Dieva žēlastību — šo jauno garīgo operētājsistēmu — cilvēks ir spējīgs uz patiesu, brīvu un dievišķu mīlestību. Mūsu gavēnis lai ir vērst uz šo jauno radību, kas jau mēs esam un uz to lai arvien vairāk dzīvotu kā Dieva bērni, brāļi un māsas Kristū.

Priesteris **Māris Ozoliņš**



NO SIRDS DZIEDĀTAIS VIENMĒR AIZKUSTINA

Madonas katoļu draudzes pārstāves Sintijas Paegles (attēlā) skanīgā balss bieži pievienojas slavēšanas grupai baznīcā, arī draudzes svētkoļojumos uz Aglonu.

Madonas novada pašvaldības pasākumā viņai piešķirta nominācija "Gada cilvēks mūzikā". Sintija tiekoties atzīst: — Pagājušais gads bija ļoti piesātināts, jo iesaistījies vairākos kultūras projektos. Man patīk dziedāt, patīk uzstāties, patīk sameklēt dziesmas, kuras ir skanīgas un skaistas.

Vasarā notika Sintijas Paegles koncerts Lubānas luterāņu baznīcā, gandarījumu sagādāja Elgas Īģenbergas dziesmu cikls "Pie Aiviekstes".

— Mūziķi bija tik profesionāli, uzstājoties pārņēma pacilājoša sajūta. Arī pati mīlu to mūziku, ko dziedu, kaut tās būtu tikai dažas dziesmas vai Valsts himna koncerta sākumā. Man ir svarīgi dot pienesumu vietai, no kurienes nāku. Kad esmu kopā ar savējiem, jūtu arī lielāku atbildību.

Sintija atceras, kā uzsāka mācīties Cesvaines mūzikas skolā: — Mūsu skolā ieradās mūzikas skolotāja Rita Briņķe klausīties bērnu balsis, vajadzēja nodziedāt "Kur tu teci, gailīti", tiku uzņemta kora klasē.

Uz vaicājumu, no kurienes nāk vokālās dotības, viņa atklāj: — Bērībā ar mani kopā dziedāja ome. Dzīvojām Cesvainē, ome — daudzdzīvokļu mājā. Jau kāpjot pa kāpnēm pie viņas, dziedāju. Tētis savulaik dziedājis Smārdes vokālajā ansambli.

Sintijai ir augstākā pedagoģiskā izglītība vācu valodā, bet Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmiju absolvēja 2022. gadā, izvēloties jauno studiju programmu — vokālais pedagogs.

— Mūzikas akadēmija deva pārlicību par savām spējām, ko varu, kas vēl jāap-



gūst, ka izvēlētais ceļš ir pareizs. Esmu vokālais pedagogs ar salīdzinoši nelielu pieredzi, bet lielu vēlmi apgūt jauno. Domāju, ka tikai tā mēs kā pedagogi varam mācīšanas procesu padarīt dzīvu — mācoties pašiem, meklējot atbildes uz jautājumiem, — domās dalās Sintija.

Mūziķa ceļš nav vienkāršs. Liela nozīme ir spējai būt daudzpusīgam, uzņēmīgam, apvienot pedagoģiju, koncertdarbību un projektu darbu. Sintija Paegle paspēj daudz — Jāņa Norviņa Madonas mūzikas skolā ir direktora vietniece, bērniem — vokālais pedagogs, Cesvaines vidusskolā — "stundu bīdītāja". Vada arī Madonas novada kultūras centra vokālo ansambli "Cantate", kā arī koncertmeistares Unas Stades vadībā dzied Madonas Zaļajā kori. Spēku un motivāciju rod savā kuplajā ģimenē, un bērni ir tie, kas motivē iet un darīt.

Iveta Šmugā



GARĪGĀS MŪZIKAS FESTIVĀLS “SOLI DEO GLORIA”

28. martā Aizkraukles Sv. Terēzes no bērna Jēzus Romas katoļu baznīcā norisināsies VI Garīgās mūzikas festivāls “Soli Deo Gloria” (no latīņu valodas — “Slava vienīgajam Dievam”). Pasākumam gatavojas arī Madonas katoļu draudzes koris ērģelnieka Jāņa Trūpa vadībā. Šis notikums solās būt īpašs satikšanās brīdis, kurā dažādu paauzdžu dalībnieki un klausītāji varēs būt viens otram klātesoši, vienojoties dziesmā, mūzikā un sirds siltumā. Laikā, kad sabiedrība meklē dziļāku jēgu un patiesu savstarpēju sapratni, pasākuma virsmērķis ir caur mūziku stiprināt tās vērtības, kas mūs padara cilvēcīgākus — ticību labajam, milestību

un nesavtīgas rūpes citam par citu. Mūzika tad kļūst par tiltu, kas palīdz veidot ciešākas saites starp cilvēkiem. Tā ir telpa, kurā ikviens var sajūst kopības spēku, labestību un empātiju ikdienas gairtām. Pasākumā uzstāsies kori, vokālie ansambļi, orķestri, solisti un ansambļi, skanēs visdažādāko žanru sakrālā mūzika. Šogad īpaša uzmanība tiks veltīta Kristus ciešanu un augšāmcelšanās laika noskaņām. Plānots, ka koncerta izskaņā baznīcas velves piepildīs kopkoris, kas izpildīs Andra Eniņa skaņdarbu “Mūsu Tēvs debesis” un “Gods Dievam augstībā”.

Inese Elsiņa

DEVIŅU MĒNEŠU LŪGŠANU CEĻŠ DZĪVĪBAI

Arī Madonas dekanāta draudzēs 25. vai 29. martā esam aicināti pievienoties Garīgās adopcijas solījumu salikšanai.

Garīgā adopcija ir apņemšanās deviņu mēnešu garumā lūgties par kādu vēl nedzimušu bērniņu, kura dzīvība ir apdraudēta. Tā ir klusa, uzticīga milestība

lūgšanā — par bērnu un viņa vecākiem.

Katru dienu jāatceras viens rožukroņa noslēpums un īpaša lūgšana. Mazs solis, kas var nest lielus augļus. Ja sirdī jūti aicinājumu būt par cerības balsi kādam mazam cilvēkam, nāc un pievienojies!

Redakcija

SIEVIEŠU GRUPAS TIKŠANĀS

Jau vairākus gadus Madonas katoļu baznīcā turpinās sievietes grupas nodarbības, kuras vada draudzes pārstāve Zane Preisa. Tikšanās notiek otrdienās pie tējas tases Madonas draudzes baznīcas otrajā stāvā. Tās ir bez maksas, bez priekšzināšanām, domātas ikvienai interesentei.

10. februārī sievietes aizdomājās par tēmu “Pateicība”. Virietis var izturēt nogurumu, stresu un atbildību, bet ne sajūtu, ka viņš nav novērtēts, tāpēc ģimenē ļoti svarīga ir pateicības izkopšana. 17. februāra tēma bija “Ievainojamība”. Grupas dalībnieces pārdomāja, kā sievietei nepārdegt. Kad sieviete atzīst savu spēju robežas, viņa kļūst ievērojami stiprāka. 24. februāra tēma bija “Pieņemšana”. Ja

tu nespēj pieņemt, tu noraidi pat to, ko pati vēlies. 3. martā grupas dalībnieces pārdomāja tematu “Kontroles atlaišana”. Kontrole kā bailes un ceļš uz paļaušanos. Tur, kur beidzas cilvēka kontrole, sākas Dieva darbs. 10. marta tēma būs “Cieņa”. Cieņa kā pamats Dieva dotajai kārtībai attiecībās. Jāatceras, ka virietis izjūt milestību tieši caur cieņu. 17. martā sievietes izzinās tēmu “Rūpes par sevi”. Iztukšota sieviete nevar patiesi pieņemt, smaidīt, dot vai sniegt palīdzību. Sievas labsajūta nav vīra pienākums. Kā uzsver tikšanās organizatore, minēto tēmu pārrunāšana veicina sievietes izaugsmi, sevis izprašanu, uzlabo attiecības ģimenē.

Inese Elsiņa



SATIKŠANĀS DEJĀ JEB KUSTĪBAS VALODA DVĒSELES MIERAM

24. janvārī Haralda Medņa Dziesmusvētku skolā norisinājās kārtējais atvērtais dejas meditācijas seminārs "SACRED DANCE", ko organizē un vada dominikāņu klostermāsa Diāna Cērmāne.

Lai arī temperatūras stabiņš tuvojās minuss 20 grādu atzīmei, tas nebija šķērslis visiem dejojot gribētājiem atkal sanākt un kopīgi piedzīvot brīnišķīgus mirkļus, ko sniedz gan pati dejas meditācijas praktizēšana, gan prieks satikties, baudīt kopīgu maltīti, dalīties ar to, kā klājies, kas piedzīvots.

Apmeklētāju pulkā, kā vienmēr, bija dejojājas no Madonas apkārtnes, kā arī neliels pulciņš, kas mēroja ceļu no Rīgas kopā ar vadītāju — māsu Diānu.

Vēlos vēl pieminēt ļoti viesmīlīgās, estētiski baudāmās Dziesmusvētku skolas telpas ar tās jauko saimnieci Santu, kas vienmēr sagaida ar lielu sirsnību, atvērību un silti izkurinātām telpām. Paldies viņai par to!

Nevaru īsti atcerēties impulsu, kas tieši mani uzrunāja, kad pirmo reizi iepazīnu dejas meditāciju, bet tas notika kādā klusuma retrītā dominikāņu klosterī aptuveni pirms septiņiem gadiem. Savukārt pagājušajā gadā apritēja divdesmitā gadskārta, kopš klostermāsa Diāna Latvijā praktizē šo lūgšanas veidu.

Personīgi man pirmā sastapšanās ar dejas meditāciju bija kā "revolucionārs" atklājums, ka arī šādi var lūgties un piedzīvot Dieva dziedinošo klātbūtnes sajūtu. Varu no sirds teikt, ka tieši šī garīgā prakse manai dvēselei un miesai ir kļuvusi viena no vistuvākajām.



Vēlos piezīmēt kādu interesantu faktu — dejas meditācija gandrīz vienmēr sevī ietver skaistu pārsteiguma momentu — mēs, kas kopīgi dodamies šajā "piedzīvojumā", nekad iepriekš nezinām, kādas dejas dejosim (to skaits mērāms virs simta), katrai dejai ir savs vēstījums, raksturs, horeogrāfija, un tās var dejojot ikviens, un katram būs savs personisks pieredzes stāsts.

Pieminēšu ieskatam dažus nosaukumus dejas, kas bija iekļautas tieši šajā seminārā: Saules deja, Kristus bērna šūpuļdziesma, Dārzs, Dievs ir Milestība, Saule zeltā, Krusta meditācija u.c.

Nobeigumā gribu izteikt pateicību māsai Diānai par viņas ieguldījumu un nerimstošo enerģiju, kā arī visām dalībniecēm, kuras piedalījās seminārā.

Nākamais atvērtais seminārs dejas meditācijā, kas ritēs Dziesmusvētku skolā, plānots 21. martā. Aicināts ikviens! Informāciju precizēt: @sacredancelatvia.

Andra Mālmāne



SVĒTĀ FILOMENA IZLŪDZ ŽĒLASTĪBAS NO DIEVA

Ar lielākiem vai mazākiem pārtraukumiem, kopš Gulbenes draudzē kalpoja priesteris Andžejs Stoklosa, īpašā veidā pie mums tiek svinēta Svētā Mise svētās Filomenas godam.

Prāvests Ingars Stepkāns pēc neliela pārtraukuma 2025. gada rudenī atsāka šo tradīciju. Īpaši šīs Svētās Mises ir veltītas bērniem un jauniešiem, jo Filomena sevi veltīja Dievam un par savu ticību un nepakļaušanos Romas imperatoram Dioklecianam, kurš vēlējās viņu apņemt par sievu, tika nonāvēta jaunībā, apmēram 13 gadu vecumā, faktiski, būdama vēl bērns.

Pirms Svētās Mises Rožukroņa lūgšanu Gulbenes baznīcā vada bērni un jaunieši, lasījumi, dziedājumi, vispārējās lūgšanas skan no bērnu un jauniešu balsīm. Mises nobeigumā notiek svētās Filomenas relikviju godināšana un pēc Svētās Mises ir kopīga agape, veidojot sadraudzību starp draudzes locekļiem un ciemiņiem no citām draudzēm.

Īpaši tiek svinēta svētās Filomenas dzimšanas dienas Svētā Mise 10. janvārī. Šogad īpašs ciemiņš tajā bija priesteris

Staņislavs Prikulis no Rēzeknes Dieva žēlsirdības draudzes. Atmiņā atausa diena, kad pirms daudzziem gadiem viņš svinēja Svēto Misi Gulbenē un deva mums primitīva svētību.

Var apbrīnot rēzeknietes Veltas degsmi un talantu aizraut daudzus ticīgos godināt Dievu un Viņa svētos, piedaloties dažādos pasākumos un Svētajās Misēs. Uz Euharistiju svētās Filomenas godam, viņas iedvesmoti, tālu ceļu pie mums mēro daudzi rēzeknieši un ciemiņi no attālākām vietām Latvijā. Tā tas bija arī šā gada 10. janvārī.

Priesteris Ingars mudināja izveidot izstādi, kur katrs dalītos ar saviem roku darbiem vai lietām, kas ir īpašas. Tik skaisti dārgumi tika atnesti! Katrs prezentēja savas lietas, dalījās ar to, kas viņam ir dārgs, kādi ir hobiji un intereses. Pasākums izvērtās ļoti aizraujošs.

Turpmāk svētās Filomenas godam Svētās Mises tiks svinētas katra mēneša pirmajā sestdienā pulksten 10. Visi mīļi gaidīti un aicināti! Tā mazā svētā Filomena izlūdz no Dieva žēlastības arī pēc nāves!

Iveta Dzērve

VINGROŠANA DRAUDZES SENIORIEM

Madonas draudzes cilvēkiem, pateicoties mūsu kopienas pārstāvju — Līgas un Emīla atsaucībai, divreiz mēnesī ir iespēja piedalīties vingrošanas nodarbībās sertifikātu fizioterapeitu vadībā. Nodarbības ir īpaši piemērotas senioriem un cilvēkiem ar dažādām veselības problēmām, kā arī ikvienam, kurš vēlas saudzīgā un drošā veidā uzlabot savu fizisko pašsajūtu.

Vingrošana notiek stāvus un sēdus uz krēsliem, lai vingrojumi būtu vieglāk izpildāmi un piemēroti arī tiem, kam ir kustību ierobežojumi, locītavu sāpes, līdzsvara traucējumi vai citas veselības grūtības. Visi vingrojumi tiek pielāgoti dalībnieku

spējām, ievērojot drošību un individuālās vajadzības. Regulāras nodarbības palīdz uzlabot kustīgumu un lokanību, stiprina muskulatūru, uzlabo līdzsvaru un koordināciju, kā arī veicina labāku pašsajūtu, uzdrīkstēšanās sajūtu un enerģiju. Tā ir arī laba iespēja satikties, iziet no ierastās vietas un pavadīt laiku kopā.

Aicinām nebaidīties izmantot šo iespēju, lai parūpētos par savu veselību profesionālu speciālistu vadībā draudzīgā, mierīgā un atbalstošā vidē. Nodarbības notiks 10. martā plkst. 16.30 un 19. vai 26. martā plkst. 16 Skolas ielā 8, 3.stāva zālē.

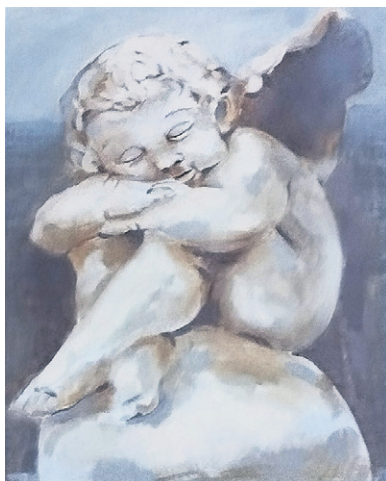
Anita Cibule



LAIKS — DIEVA DOTS CEĻŠ UZ MĪLESTĪBU

Šoreiz pastāstīšu Jums pasaku. Reiz dzīvoja Mīlestība, Bagātība, Lepnība un Rūpes. Tās izdomāja doties ceļojumā ar lielu kuģi, kas bija grezns un šķīta drošs. Taču pēkšņi sākās vētra, un kuģis sāka grimt. Visi steidzās glābties, meklēja laivu vai plostu, tikai Mīlestība palika pēdējā, jo nedomāja par sevi. Kuģis jau bija gandrīz nogrimis. Garām laivā peldēja Bagātība, bet negribēja paņemt Mīlestību, jo peldlīdzekli bija pārāk daudz mantu. Laiva varētu neizturēt smagumu. Lepnība slapjo, no kuģa drupām netiro Mīlestību nepaņēma, lai nenotraipītu skaisto laivu. Arī Rūpes Mīlestību nepaglāba, jo pašām bija smagi ap sirdi, lai vēl domātu par citiem.

Mīlestība jau bija gandrīz nogrimusi, kad garām vecā, vienkāršā laivā peldēja vīriņš, kurš paņēma viņu, izveda krastā un aizpeldēja tālāk. Mīlestība bija tik pateicīga un pārsteigta, ka aizmirsa paprasīt glābēja vārdu. Zināšanas pateica, ka tas bija Laiks.



Apcerot šo pasaku, aizdomājos, ka laiks cilvēkiem ir liela Dieva dāvana. Laiks ir tas, kas rit bez mūsu ietekmes. Katram ir kāds dzīves periods, ko saucam par savu vai kādam citam veltītu laiku, un tieši mīlestība visbiežāk ir pakļauta laika pārbaudei. Pirmajā brīdī tā var būt spoža, pilna emocijām un solījumiem, bet vai gadu gaitā tā spēj pastāvēt tikpat stipri, kā mūs mil Kristus?

Laiks māca būt mīlošiem, līdzjūtīgiem, kad redzam apkārt ciešanas. Dievs savā žēlastībā izmanto laiku, lai cilvēkus aicinātu uz pazemību.

Laiks ved mūs pretī mūžībai. Tas atgādina, ka bagātība un panākumi pāries, bet mīlestība paliks. Tādēļ katra diena ir iespēja lūgt, lai laiks mūs vada pareizā virzienā, lai neesam lepnības pilni, bet pazemīgi, mīloši un gudri sekotāji Kristum.

Lai Dievs svētī mūsu laiku un dara to auglīgu mīlestībā!

Anita Seikovska,
Līgas Klusas zīmējums

IESKATIES SEVĪ. UZDEVUMS IKVIENAM

X	a	u	s	s
X	e	ž	i	
X	a	k	t	s
X	v	e	l	e
X	a	i	n	a
X	k	a	s	
X	o	d	s	

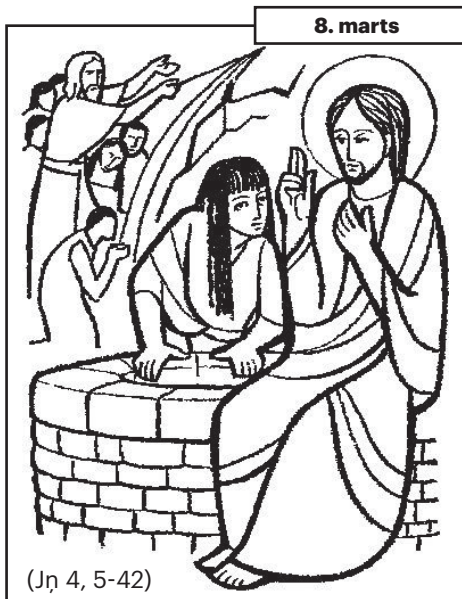
Pievieno vajadzīgo burtu x vietā. No pievienotajiem burtiem veido atbildes vārdu, kas saistās ar šo Baznīcas liturģisko laiku.

Vēlu piepildītu ceļojumu!

Palmira Gailite

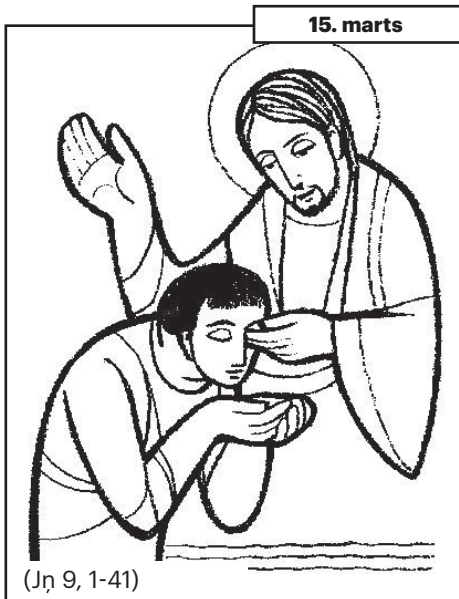
Svētdienas Evanģēlijs

8. marts



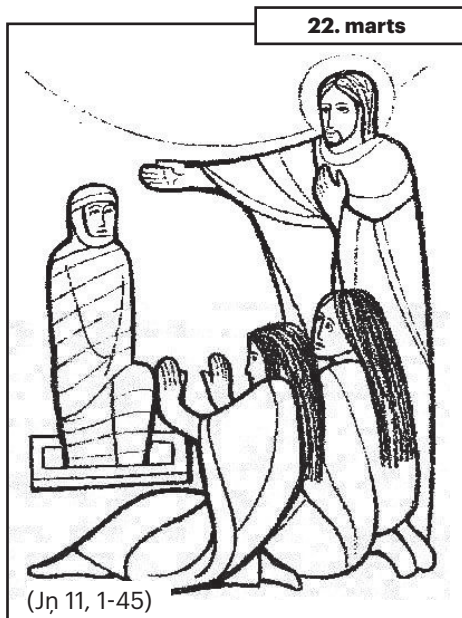
(Jņ 4, 5-42)

15. marts



(Jņ 9, 1-41)

22. marts



(Jņ 11, 1-45)

29. marts



(Mt 26, 14-27, 66)



APTURI KARA IZPLATĪŠANOS!

Ak, mans mīļais Jēzu,
atņem karus, kas iznīcina
cilvēci.

Aizsargā nevainīgos no
ciešanām.

Aizsargā dvēseles, kas
cenšas panākt patiesu
mieru.

Atver sirdis tiem, kas cieš
no kara sāpēm.

Aizsargā jauniešus un
viegli ievainojamos.

Izglāb visas dvēseles, kuru
dzīves ir iznīcinājis karš.



Dārgais Jēzu, stiprini mūs
visus, kas lūdzas par visu
Dieva bērnu dvēselēm,
un dāvā mums žēlastību
izturēt ciešanas, kas var
tikt mums dotas garīgas un
fiziskas cīņas laikā.

Mēs lūdzam Tevi apturēt
kara izplatīšanos un
aizvest dvēseles Tavas Sirds
Svētajā Patvērumā.
Amen.

Ingūnas Jankovskas zīm.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis

(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

*Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai
un komunālo reķīnu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!*

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri,
Inese Elsiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve,
Palmira Gailīte, Diāna Lozko, Anita Seikovska.
Vāka ilustrācijas autore – Helēna Vilde.

Lappušu nosaukumos – citāti no 66. psalma.
Makets: Dace Sniedze. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv;
„Katoļu Baznīcas Vēstnesis”, <https://elias-ala.com/>